

P6_TA(2009)0377

Разглеждане на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (преработка) ***I

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 7 май 2009 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (преработка) (COM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD))

(Процедура на съвместно вземане на решение – преработка)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2008)0820),
 - като взе предвид член 251, параграф 2 и член 63, параграф 1, буква а) от Договора за ЕО, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (C6-0474/2008),
 - като взе предвид Междуинституционалното споразумение от 28 ноември 2001 г. относно по-структурно използване на техниката за преработване на нормативни актове¹,
 - като взе предвид писмото от 3 април 2009 г. на Комисията по правни въпроси до Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи в съответствие с член 80 а от своя правилник,
 - като взе предвид членове 80а и 51 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на Комисията по граждansки свободи, правосъдие и вътрешни работи (A6-0284/2009),
- A. като има предвид, че според консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията, въпросното предложение не включва никакви съществени изменения, освен тези, посочени като такива в предложението, и като има предвид, че по отношение на кодифицирането на непроменените разпоредби от предишния акт заедно с посочените изменения, предложението съдържа буквально кодификация на съществуващите текстове, без никаква промяна на тяхното съдържание;
1. Одобрява предложението на Комисията, приведено в съответствие с препоръките на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията, и както е изменено по-долу;
 2. Призовава Комисията отново да се допита до Парламента, в случай че възнамерява

¹ ОВ С 77, 28.3.2002 г., стр. 1.

да внесе съществени промени или да го замени с друг текст;

3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента на Съвета и на Комисията.

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 7 май 2009 г. с оглед приемането на Регламент (ЕО) № .../2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (преработка)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 63, първи параграф, точка 1, буква а) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите²,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора³,

като имат предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата-членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета страна⁴, е бил нееднократно и съществено изменян. С оглед постигане на по-голяма яснота посоченият регламент следва да бъде преработен.
- (2) Общата политика за убежище, включваща обща европейска система за убежище, е съставна част от целта на Европейския съюз за постепенно изграждане на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, отворена за онези, които, принудени от обстоятелствата, търсят по законоустановения път закрила от Общността.
- (3) На своята извънредна среща в Тампере, проведена на 15 и 16 октомври 1999 г., Европейският съвет се съгласи да работи за установяването на обща европейска система за убежище, която се основава на пълното и всеобхватното прилагане на Женевската конвенция за статута на бежанците от 28 юли 1951 г., допълнена с Нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г., като по този начин гарантира, че никой не може да бъде върнат обратно, за да бъде подложен на преследване, т.е. като поддържа принципа за неотблъскване (non-refoulement). В тази връзка и без да се накърняват критериите за компетентността, които са установени с настоящия регламент, държавите-членки, които прилагат без изключение принципа за неотблъскване, се считат за страни, които са сигурни за гражданите на трета

¹ ОВ С ...

² ОВ С ...

³ *Позиция на Европейския парламент от 7 май 2009 г.*

⁴ ОВ L 50, 25.2.2003 г., стр. 1.

държава.

- (4) В заключенията от Тампере също така се посочва, че тази система трябва да включва в краткосрочен план ясен и работещ метод за определяне на държавата-членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище.
- (5) Един такъв метод следва да се основава на обективни, честни критерии както за държавите-членки, така и за заинтересованите лица По-специално, той трябва да даде възможност бързо да се определи компетентната държава-членка, така че да се гарантира ефективен достъп до процедурите за определяне статута на лице, ползвашо се с международна закрила, без да се компрометира целта за бърза обработка на молбите за международна закрила.
- (6) *Относно въвеждането чрез последователни фази на Общата европейска система на убежище, която в дългосрочна перспектива следва да доведе до обща процедура за предоставяне на убежище и до единен, важащ за целия Съюз статут на лицата, на които се предоставя убежище, на сегашния етап, едновременно с необходимото усъвършенстване въз основа на досегашния опит, е подходящо да бъдат потвърдени принципите, залегнали в основата на подписаната на 15 юни 1990 г. в Дъблин Конвенция за определяне на държавата, която е компетентна за разглеждане на заявлението за убежище, подадено в една от държавите-членки на Европейската общност (Дъблинската конвенция), прилагането на които стимулира процеса на хармонизиране на политиката в областта на убежището.*
- (7) Първата фаза от създаването на обща европейска система за убежище //бе завършена. На 4 ноември 2004 г. Европейският съвет прие Програмата от Хага, която съдържа целите за постигане в пространството на свобода, сигурност и правосъдие през периода 2005-2010 г. В това отношение Програмата от Хага прикачи Комисията да приключи оценката на правните инструменти в областта на политиката на убежище от първата фаза и да представи пред Съвета и пред Европейския парламент инструменти и мерки за втората фаза с оглед на тяхното приемане преди 2010 г.
- (8) *Службите на държавите-членки, отговорни за предоставянето на убежище, следва да получат практическа помощ, за да се отговорят на ежедневните оперативни изисквания. В това отношение Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, създадена с Регламент (ЕО) № .../... от ...¹ ще играе жизненоважна роля.*
- (9) С оглед на резултатите от направената оценка е уместно на този етап да бъдат потвърдени принципите, залегнали в Регламент (ЕО) № 343/2003, като едновременно с това въз основа на натрупания опит бъдат предприети необходимите подобрения за повишаването на ефективността на системата и предоставената в рамките на тази процедура защита на търсещите международна закрила.
- (10) За да се осигури равното третиране на всички търсещи убежище и ползвашите се с международна закрила, както и за да се осигури приемственост с настоящето право на ЕС в областта на политиката на убежище, и по-конкретно с Директива 2004/83/EO на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и

¹ OJL ...

правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила¹, е уместно разширяването на приложното поле на настоящия регламент с оглед на включването в него на кандидатите и ползвашите се със субсидиарна закрила.

- (11) За да се осигури равното третиране на всички търсещи убежище, Директива .../.../EO на Европейския парламент и на Съвета от г. относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица, търсещи убежище² следва да бъде прилагана по отношение на процедурата за определянето на компетентната държавата-членка съгласно настоящия регламент.
- (12) В съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. и Хартата на основните права на Европейския съюз при прилагането на настоящия регламент висшият интерес на детето следва да бъде съображение от първостепенна важност за държавите-членки. Освен това с оглед на особената уязвимост на непридружени малолетни или непълнолетни лица за тях следва да бъдат определени специални процедурни гаранции.
- (13) В съответствие с Европейската конвенция за правата на човека и с Хартата на основните права на Европейския съюз зачитането на целостта на семейството следва да бъде съображение от първостепенна важност за държавите-членки при прилагането на настоящия регламент.
- (14) нов Едновременната обработка на молбите за международна закрила на членовете на едно семейство от една-единствена държава-членка дава възможност да се осигури внимателното проучване на молбите и вземане на съгласувани решения относно тези молби , а също и да се гарантира, че членовете на едно семейство няма да бъдат разделяни.
- (15) За да се осигури пълното зачитане на принципа на целостта на семейството и на принципа на висшия интерес на детето, съществуването на връзка или зависимост между търсещ убежище и негови по-отдалечени роднини, основаваща се на бременност или майчинство, на тяхното здравословно състояние или напреднала възраст, следва да се превърне в задължителен критерий за компетентност. Когато търсещият убежище е непридружено малолетно или непълнолетно лице, присъствието на негов роднина, който може да се грижи за него, на територията на друга държава-членка, следва също така да се превърне в задължителен критерий за компетентност.
- (16) Независимо от това всяка държава-членка трябва да има възможност за дерогация от критериите за компетентността и особено от хуманитарни и състрадателни съображения, както и възможност да разглеждат молба за международна закрила, подадена до нея или до друга държава-членка, дори ако тя не е компетентна за подобно разглеждане съгласно задължителните критерии, посочени в регламента, при условие че въпросната държава-членка и търсещият убежище изразят съгласието си.
- (17) За да бъде улеснено определянето на държавата-членка, която е компетентна за

¹ OB L 304, 30.9.2004 г., стр. 12.

² OB L ...

разглеждането на молбата за международна закрила || с цел да бъдат информирани устно търсещите убежище относно прилагането на настоящия регламент, се организира индивидуално интервю.

- (18) По-специално в съответствие с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз за да се гарантира ефективната защита на правата на засегнатите лица, следва да бъдат установени законови гаранции и право на ефективна правна защита по отношение на решения, засягащи прехвърляния в компетентната държава-членка.
- (19) В съответствие със съдебната практика на Европейския съд за правата на човека ефективната правна защита включва както разглеждането на прилагането на настоящия регламент, така и на законовата и фактическа ситуация в държавата-членка, в която е прехвърлен търсещият убежище, с цел да се осигури спазването на международното право.
- (20) *За целите на настоящия регламент „задържане“ няма смисъла на наказание, а следва да означава изключително административна и временна мярка, равностойна на операция по задържане.*
- (21) Задържане на лица, търсещи убежище, следва да се прилага в съответствие с основния принцип, че никой не може да бъде задържан единствено поради факта, че търси международна закрила. По-конкретно задържането на лица, търсещи убежище, следва да се прилага в съответствие с член 31 от Женевската конвенция, *в административни центрове за задържане, различни от затвори*, и при ясно дефинираните изключителни обстоятелства и гаранции, посочени в Директива .../.../ЕО [относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица, търсещи убежище]. Освен това използването на задържане с цел прехвърляне в компетентната държава-членка следва да бъде ограничено и предмет на принципа на пропорционалност по отношение на използваните средства и преследваната цел.
- (22) В съответствие с Регламент (ЕО) № 1560/2003 на Комисията от 2 септември 2003 г. за определяне условията за прилагане на Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета¹ прехвърляния в компетентната държава-членка могат да бъдат извършени на доброволна основа, посредством контролирано напускане или под ескорт. Държавите-членки настърчават доброволните прехвърляния и гарантират, че контролираните напускания и прехвърлянията под ескорт се извършват по хуманен начин и при пълното зачитане на основните права и човешко достойнство.
- (23) Постепенното създаване на пространство без вътрешни граници, в което свободното придвижване на хора е гарантирано в съответствие с Договора || и установяването на политики на Общността по отношение на условията за влизане и пребиваване на граждани на трета държава, включващи съвместни усилия за контрол по външните граници, прави възможно постигането на равновесие между критериите за отговорност в дух на солидарност.
- (24) Прилагането на настоящия регламент би могло при определени обстоятелства да създаде допълнително бреме за държавите-членки, които се намират в особено неотложна ситуация, която поставя изключително тежко бреме върху техния приемен капацитет, система за предоставяне на убежище или инфраструктура. При

¹ ОВ L 222, 5.9.2003 г., стр. 3.

подобни обстоятелства е необходимо създаването на ефективна процедура, която да позволи временното преустановяване на прехвърлянията в засегнатата държава-членка и предоставянето на финансова помощ в съответствие със съществуващите финансови инструменти на ЕС. По този начин временното преустановяване на прехвърлянията в рамките на дъблинската процедура може да допринесе за постигането на по-висока степен на солидарност по отношение на онези държави-членки, чито системи за предоставяне на убежище са изправени пред особен натиск, най-вече поради тяхното географско положение или демографска ситуация.

- (25) *Процедурата за преустановяване на прехвърлянията следва да бъде прилагана също когато Комисията счита, че в дадена държава-членка нивото на защита за търсещите международна закрила не е съобразено с общностното право в областта на политиката на убежище, и особено по отношение на условията на приемане, **условията за получаване на международна закрила** и достъпа до процедурата за предоставяне на убежище, с оглед да се гарантира, че всички лица, търсещи международна закрила, се възползват от адекватно ниво на защита във всички държави-членки.*
- (26) *Процедурата за преустановяване на прехвърлянията е изключителна мярка за справяне с въпроси, които представляват изключителни затруднения, или текущи въпроси, свързани със закрилата.*
- (27) *Комисията следва периодично да прави преглед на напредъка в подобряването на дългосрочното развитие и хармонизацията на Общата европейска система за убежище, както и на степента, в която мерките на солидарност и съществуването на процедура за преустановяване способстват за този напредък, и да докладва за постигнатото.*

С оглед на факта, че Дъблинската система не беше замислена като механизъм за равно разпределение на отговорностите, отнасящи се до разглеждането на молбите за предоставяне на международна закрила, както и че редица държави-членки са особено изложени на миграционни потоци, най-вече заради географското си положение, от съществено значение е да се обмислят и да се предложат инструменти със задължителна правна сила, които да гарантират по-голяма солидарност между държавите-членки и по-високи стандарти на закрила. Тези инструменти следват по-специално да улеснят командироването на служители от други държави-членки, които оказват помощ на държавите-членки, изправени пред специфичен натиск и в които търсещите убежище не могат да се ползват с адекватни стандарти на закрила и, когато възможностите за прием на дадена държава-членка са недостатъчни, да улеснят пренасочването на лицата, ползващи се с международна закрила, към други държави-членки, при условие че засегнатите лица са съгласни и се зачитат основните им права.

- (28) Директива 95/46/EО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни¹ се прилага за обработването на личните данни от държавите-членки в процеса на прилагането на настоящия регламент.
- (29) Обменът на лични данни на търсещите убежище, включително на чувствителна

¹ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

здравословна информация, преди извършване на самото прехвърляне , ще гарантира, че компетентните органи по въпросите на убежището са в състояние да предоставят на търсещите убежище подходяща подкрепа и да осигурят приемственост в предоставените им закрила и права. Следва да бъдат изгответи специални разпоредби, които да осигурят защита на данните, свързани с търсещите убежище в това положение, в съответствие с Директива 95/46/EО.

- (30) Приложението на настоящия регламент може да се улесни, а ефективността му — да се повиши чрез двустранни споразумения между държавите-членки за подобряване на комуникацията между компетентните органи, които съкращават сроковете на процедурите или опростяват обработката на исканията за поемане на отговорността или за връщане, или установяващи процедури за реализиране на прехвърлянето.
- (31) Трябва да бъде гарантирана приемствеността между системата за определяне на компетентната държава-членка, установена с Регламент (ЕО) № 343/2003, и системата, установена с настоящия регламент. Аналогично е необходимо да се осигури съгласуваност между настоящия регламент и Регламент (ЕО) № .../... на Европейския парламент и на Съвета [относно създаването на система „ЕВРОДАК“ за сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Регламент (ЕО) № .../... за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство]¹.
- (32) Действието на системата ЕВРОДАК, така както е предвидено в Регламент (ЕО) № .../... [относно създаването на система „ЕВРОДАК“ за сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Регламент (ЕО) № .../... за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство], и по-специално приложението на членове 6 и 10 от него, които се съдържат в него, следва да улесни прилагането на настоящия регламент.
- (33) Функционирането на Визовата информационна система, въведена съгласно Регламент (ЕО) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно Визовата информационна система (ВИС) и обмена на данни между държави-членки относно визите за краткосрочно пребиваване², и особено прилагането на членове 21 и 22 от същия регламент, ще улесни прилагането на настоящия регламент.
- (34) По отношение на третирането на хората, попадащи в обхвата на настоящия регламент държавите-членки са обвързани със задължения по силата на международните правни актове, по които те са страни.
- (35) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/EО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на

¹ OB L ...

² OB L 218, 13.8.2008, стр. 60.

Комисията¹.

- (36) На Комисията следва по-специално да се предостави правомощието да приеме условията и реда за прилагане на разпоредбите относно непридружените малолетни или непълнолетни лица и относно събирането с роднини на издръжка и да приеме критериите, необходими за осъществяването на прехвърляния. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез *допълването му с* на нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/EО.
- (37) Мерките, необходими за прилагането на Регламент (ЕО) № 343/2003, бяха приети с Регламент (ЕО) № 1560/2003. Някои разпоредби на Регламент (ЕО) № 1560/2003 следва да бъдат включени в настоящия регламент с цел по-голяма яснота или защото те могат да служат на по-обща цел. По-конкретно за държавите-членки и за търсещите убежище е важно съществуването на общ механизъм за намиране на решение в случаите, в които държавите-членки срещат различия в прилагането на настоящия регламент. Следователно е оправдано включването на механизма за разрешаване на спорове по прилагането на хуманитарната клауза, предвиден в Регламент (ЕО) № 1560/2003, в настоящия регламент и разширяването на неговия обхват до целия регламент.
- (38) Ефективният мониторинг на прилагането на настоящия регламент изисква той да се подлага на оценка на редовни интервали.
- (39) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, които са признати по-специално в Хартата за основните права на Европейския съюз. По-конкретно, настоящият регламент се стреми да гарантира пълното зачитане на правото на убежище, което е гарантирано в член 18², и да насърчи прилагането на член 1, 4, 7, 24 и 47 от споменатата харта и следва да бъде прилаган съответно.
- (40) Тъй като целта на *настоящия регламент*, а именно установяването на критерии и механизми за определяне на държавата-членка, която е компетентна за разглеждането на молба за международна закрила³, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство⁴, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради *обхвата и въздействието на настоящия регламент*, могът да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност,⁵ уреден в член 5 на Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

¹ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

Член 1
Предмет

Настоящият регламент установява критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство.

Член 2
Определения

За целите на настоящия регламент:

- a) „гражданин на трета държава“ означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 17, параграф 1 от Договора || и което не е лице, което се ползва от общностното право на свободно движение съгласно член 2, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета¹;
- б) „молба за международна закрила“ означава молба за международна закрила съгласно член 2, буква ж) от Директива 2004/83/ЕО;
- в) „търсещ убежище“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, което е подало молба за международна закрила, по която все още не е взето окончателно решение;
- г) „разглеждане на молба за международна закрила“ означава всяко разглеждане на или решение, или определение относно молба за международна закрила от компетентните органи в съответствие с Директива 2005/85/ЕО², с изключение на процедурите за определяне на компетентната държава-членка в съответствие с настоящия регламент и с Директива 2004/83/ЕО;
- д) „оттегляне на молба за международна закрила“ означава действия, с които търсещият международна закрила прекратява производствата, които са започнали с подаването на молбата му за международна закрила, в съответствие с Директива 2005/85/ЕО, било то изрично или мълчаливо;
- е) „лице, ползвашо се с международна закрила“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, на които е призната нуждата от международна закрила съгласно член 2, буква а) от Директива 2004/83/ЕО;
- ж) „малолетно или непълнолетно лице“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, което не е навършило 18 години;
- з) „непридружен малолетно или непълнолетно лице“ означава малолетно или непълнолетно лице, което пристига на територията на държавите-членки, непридружено от възрастен, който да отговаря за него по закон или по обичай, за времето през което то не е ефективно поставено под грижите на такова лице; това определение включва също така малолетните и непълнолетни лица, които са

¹ OB L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

² OB L 326, 13.12.2005 г., стр. 13.

оставени без придружител, след като са влезли на територията на държавите-членки;

и) „членове на семейството“ означава, доколкото семейството е съществувало още в държавата на произход, следните членове на семейството на търсещия убежище, които присъстват на територията на държавите-членки:

- съпругата или съпругът на търсещия убежище или неговия/нейният несключил брак партньор, с който се намира в трайна връзка, когато законодателството или практиката на въпросната държава-членка разглежда несемейните двойки по начин, сравним със семейните двойки, по силата на своето законодателство, отнасящо се до чужденците;
- малолетните и непълнолетни деца на двойките по първо тире или на търсещия убежище, при условие че те не са сключили брак и независимо от това, дали те са били родени във или извън брака или осиновени по реда на тяхното национално право;
- семейните малолетни или непълнолетни деца на двойките по *първо тире* или на търсещия убежище, независимо от това дали те са били родени по време или извън брака или осиновени по реда на съответното национално право, *и при условие, че не се придружават от съпрузите им*, когато е в техен интерес да пребивават на същото място като търсещия убежище;
- бащата, майката или настойникът на търсещия убежище, когато той е малолетен или непълнолетен и не е сключил брак или когато той е малолетен и е сключил брак *и не се придружава от съпруга си*, но е в негов висш интерес да живее с баща си, майка си или настойника си;
- малолетните, несклучили брак братя и сестри на търсещия убежище, когато той е малолетен и не е сключил брак или когато търсещият убежище или неговите братя и сестри са малолетни и са склучили брак *и не се придружават от съпруга си*, но е във висш интерес на един или на повече от един от тях да живеят заедно;

й) „документ за пребиваване“ означава всяко разрешение, издадено от компетентните органи на държава-членка, с което се разрешава на гражданин на трета държава или на лице без гражданство да пребивава на нейна територия, включително документите, на които се основава разрешението за оставане на територията при условията на мерки за временна закрила или до прекратяване действието на обстоятелствата, препятстващи изпълнението на заповед за принудително отвеждане, с изключение на визи и разрешения за пребиваване, издадени по време на изискуемия срок за определяне на компетентната държава-членка по силата на настоящия регламент или по време на разглеждане на молба за международна закрила или на молба за разрешение за пребиваване;

к) „виза“ означава разрешение или решение на държава-членка, което се изисква за транзитно преминаване или влизане с намерение за пребиваване в тази държава-членка или в няколко държави-членки. Видът на визата се определя в съответствие със следните определения:

- i) „дългосрочна виза“ означава разрешение или решение на държава-членка, което се изисква за влизане с намерение за пребиваване в тази държава-членка за повече от три месеца;

- ii) „краткосрочна виза“ означава разрешение или решение на държава-членка, което се изисква за влизане с намерение за пребиваване в тази държава-членка или в няколко държави-членки за срок, чиято обща продължителност не надхвърля три месеца;
 - iii) „транзитна виза“ означава разрешение или решение на държава-членка за влизане с цел транзитно преминаване през територията на тази държава или на няколко държави-членки с изключение на транзитно преминаване през летище;
 - iv) „летищна транзитна виза“ означава разрешение или решение, даващо възможност на гражданин на трета държава, който конкретно е обект на това изискване, да премине през транзитната зона на летище, без да получи достъп до националната територия на въпросната държава-членка, по време на транзитно спиране или трансфер между два сектора на международен полет;
- л) „риск от укриване“ означава наличието на причини, основаващи се на обективни критерии, определени в законодателството, в отделен случай да се смята, че търсещият убежище или гражданинът на трета държава, който е обект на решение за прехвърляне, би могъл да се укрие.

ГЛАВА II

ОБЩИ ПРИНЦИПИ И ГАРАНЦИИ

Член 3

Достъп до процедурата за разглеждане на молба за международна закрила

1. Държавите-членки разглеждат всяка молба на гражданин на трета държава или на лице без гражданство, който подава молба за международна закрила на територията на която и да било от тях, включително на границата или в транзитните зони. Молбите се разглеждат от една-единствена държава-членка, а именно от онази, за която критериите, изложени в глава III от настоящия регламент, сочат, че е компетентна за това.
2. Когато не може да бъде посочена държава-членка, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, на основата на критериите, изброени в настоящия регламент, първата държава-членка, пред която е представена молбата за международна закрила, е компетентна за разглеждането ѝ.
3. Всяка държава-членка си запазва правото да изпрати търсещия убежище в сигурна трета държава, при условие че са спазени правилата и гаранциите, посочени в Директива 2005/85/ЕО.

Член 4

Право на информация

1. От момента на подаването на молбата за международна закрила компетентните органи на държавите-членки предоставят информация на търсещия убежище за приложението на настоящия регламент, и по-конкретно относно:

- а) целите на настоящия регламент и последиците от различното му прилагане в друга държава-членка;
 - б) критериите за вменяване на компетентност и тяхното степенуване;
 - в) общата процедура и срокове, които следва да се спазват от държавите-членки;
 - г) възможните резултати от процедурата и последиците от тях;
 - д) възможността за обжалване на решение за прехвърляне;
 - е) факта, че компетентните органи могат да обменят информация, свързана с него, с единствената цел да изпълнят задълженията, произтичащи от настоящия регламент;
 - ж) право на достъп до информация, свързана с него, и на право да се изиска поправката на неправилни данни или заличаването на незаконно обработени данни, свързани с него, **както и до** процедурите за упражняване на тези права, **включително** до данните за връзка с *органите, посочени в член 34, и с* националните надзорни органи за защита на личните данни, които разглеждат искове относно защитата на лични данни.
2. Информацията, посочена в параграф 1, се предоставя в писмена форма и на език, който той **разбира или** с основание **може да се предполага, че** разбира. Държавите-членки използват общата брошура, създадена за тази цел съгласно параграф 3.
- С цел правилното разбиране от търсещия убежище информацията се предоставя и устно по време на интервюто, организирано съгласно член 5.
- Държавите-членки предоставят информацията по начин, съобразен с възрастта на търсещия убежище.
3. В съответствие с процедурата *по регулиране, посочена в член 41*, параграф 2, следва да бъде съставена обща брошура, съдържаща поне информацията, посочена в параграф 1.

Член 5

Индивидуално интервю

1. Държавата-членка, която извършва процедурата по определянето на компетентната държава-членка в съответствие с настоящия регламент, **повиква** търсещите убежище **на** индивидуално интервю с лице, което е компетентно да проведе подобно интервю по силата на националното законодателство.
2. Индивидуалното интервю има за цел да улесни процеса на определянето на компетентната държава-членка, и особено да даде възможност на търсещия убежище да предостави съответна информация, необходима за правилното определяне на компетентната държава-членка, и да го информира устно относно прилагането на настоящия регламент.
3. Индивидуалното интервю се провежда своевременно след подаването на молбата за

международната закрила и при всички случаи преди вземането на решение за прехвърляне на търсещия убежище в компетентната държава-членка съгласно член 25, параграф 1.

4. Индивидуалното интервю се провежда на език, който търсещият убежище разбира или се предполага, че разбира и на който той може да общува. Когато е необходимо, държавите-членки избират преводач, който осигурява подходяща комуникация между търсещия убежище и лицето, провеждащо индивидуалното интервю.
5. Индивидуалното интервю се провежда при условия, осигуряващи подходяща степен на доверителност.
6. Държавата-членка, провеждаща индивидуалното интервю, изготвя кратък писмен доклад, съдържащ основната информация, предоставена от търсещия убежище по време на интервюто, и му предоставя копие от този доклад. Докладът се прилага към решението за прехвърляне в съответствие с член 25, параграф 1.

Член 6

Гаранции за малолетни или непълнолетни лица

1. Върховният интерес на детето следва да бъде от първостепенно значение за държавите-членки по отношение на всички процедури, предвидени в настоящия регламент.
2. Държавите-членки осигуряват представител *по смисъла на член 2, буква и) от Директива 2005/85/EО*, който представлява и/или оказва подкрепа на непридружените малолетни или непълнолетни лица във връзка с всички процедури, предвидени в настоящия регламент. Такъв представител може да бъде и представителят по член 24 от Директива .../.../ЕО [относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица, търсещи убежище].
3. При определянето на върховния интерес на детето държавите-членки тясно си сътрудничат. По-конкретно те вземат надлежно под внимание следните фактори:
 - а) възможности за събиране на семейството;
 - б) благodenствието и социалното развитие на малолетното или непълнолетното лице, като под особено внимание се вземат свързаните с него етнически, религиозни, културни и езикови фактори;
 - в) съображения за сигурност и безопасност, особено когато съществува риск детето да е жертва на трафик на хора;
 - г) мнението на малолетното или непълнолетното лице в съответствие с неговата възраст и зрялост.
4. Държавите-членки определят **█** процедури за издиране на членове на семейството или на други роднини, намиращи се в държавите-членки, на непридружените малолетни или непълнолетни лица, *при необходимост със съдействието на международни или други компетентни организации*. Те започват издирането на

членовете на семейството или на други роднини на непридруженото малолетно или непълнолетно лице възможно най-скоро след подаването на молбата за международна закрила, като в същото време защитават неговия върховен интерес.

5. Компетентните органи, посочени в член 34, които обработват молбите, свързани с непридружени малолетни или непълнолетни лица, са обект на подходящо обучение относно специалните нужди на малолетните и непълнолетните лица.
6. *В рамките на прилагането на настоящия регламент и при условията, установени в член 17 от Директива 2005/85/EO, държавите-членки могат да прибегнат до медицински прегледи, за да определят възрастта на непридружените малолетни или непълнолетни лица.*

В случаите, когато се прибягва до медицински прегледи, държавите-членки трябва да гарантират, че те се извършват по подходящ и задълбочен начин, съгласно изискванията на научните и етични норми.

ГЛАВА III

КРИТЕРИИ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КОМПЕТЕНТНАТА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Член 7 Йерархия на критериите

1. Критериите за определяне на компетентната държава-членка се прилагат в последователността, в която са изложени в настоящата глава.
2. Компетентната държава-членка в съответствие с критериите, посочени в тази глава се определя въз основа на съществуващото положение към момента, в който търсещият убежище е подал за първи път молбата си за международна закрила пред държава-членка.

Член 8 Непридружени малолетни или непълнолетни лица

1. В случай че търсещият убежище е непридруженено малолетно или непълнолетно лице, за държава-членка, компетентна за разглеждането на молбите за международна закрила, се счита онази, в която законно се намира член на неговото семейство, при условие че това е в интерес на малолетното или непълнолетното лице.
2. В случаите, когато търсещият убежище е непридруженено малолетно или непълнолетно лице, който **няма член на семейството си по смисъла на член 2, буква и), който да пребивава законно в друга държава-членка, но има друг** роднина, който законно пребивава в друга държава-членка и може да се грижи за него, тази държава-членка е компетентна за разглеждането на молбата, при условие

че това е в интерес на малолетното или непълнолетното лице.

3. В случаите, в които членове на семейството на търсещия убежище или други негови роднини пребивават легално в повече от една държава-членка, държавата-членка, компетентна за разглеждането на молбата, се определя въз основа на това какво е в най-добър интерес на малолетното или непълнолетното лице.
4. В отсъствие на член на семейството или на друг роднина за държава-членка, компетентна за разглеждането на молбите, се счита онази, в която малолетното или непълнолетното лице е подало своята **█** молба за международна закрила, при условие че това е в най-добрния интерес на малолетното или непълнолетното лице.
5. Условията и редът за прилагане на параграфи 2 и 3 се приемат от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, като го допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 41, параграф 3.

Член 9

Членове на семейството, които са лица, ползвавщи се с международна закрила

В случай че търсещият убежище има член на семейството, независимо от това дали семейството е било създадено преди това в държавата по произход, който е получил разрешение да пребивава като лице, ползвашо се с международна закрила в държава-членка, тази държава-членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, при условие че заинтересованите лица изразят желанието си в писмен вид.

Член 10

Членове на семейството, които търсят международна закрила

Ако търсещият убежище има член на семейството в държава-членка, чиято молба за международна закрила в тази държава-членка все още не е била обект на първо решение по същество, тази държава-членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, при условие че заинтересованите лица изразят желанието си в писмен вид.

Член 11

Роднини на издръжка

1. Когато търсещият убежище е в зависимост от роднина по причина бременност или новородено дете, тежко заболяване, тежък недъг или старост, или когато роднина е зависим от търсещия убежище по същите причини, държавата-членка, компетентна за разглеждането на молбата, е държавата-членка, за която се счита, че е най-подходяща с оглед на оставането им заедно или на тяхното събиране, при условие че семейните връзки са съществували в държавата по произход и съответните лица изразят желанието си за това в писмен вид. При определянето на най-подходящата държава-членка се взема предвид кое е в най-добрания интерес на засегнатите лица, като например възможността на зависимото лице да пътува.
2. Условията и редът за прилагане на параграф 1 се приемат от Комисията. Тези мерки,

предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, като го допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 41, параграф 3.

Член 12

Процедура за семейства

Когато няколко членове на едно семейство едновременно подадат молби за международна закрила в една и съща държава-членка или на достатъчно близки дати, за да могат съвместно да бъдат проведени процедурите за определяне на компетентната държава-членка и когато прилагането на критериите, съдържащи се в настоящия регламент, би довело до разделянето им, компетентната държава-членка се определя на основание на следните разпоредби:

- a) отговорност за разглеждането на молбата за международна закрил на всички членове на семейството се носи от държавата-членка, която критериите сочат като компетентна за поемането на закрилата на по-голямата част от тях;
- б) в противен случай отговорност носи държавата-членка, която критериите сочат за компетентна за разглеждането на молбите на най-възрастния от тях.

Член 13

Издаване на документи за пребиваване или на визи

1. Ако търсещият убежище притежава валиден документ за пребиваване, държавата-членка, която е издала документа, е компетентна за разглеждането на молбите за международна закрила.
2. Ако търсещият убежище притежава валидна виза, държавата-членка, която е издала документа, е компетентна за разглеждането на молбите за международна закрила, освен ако визата е била издадена от името на или с писменото разрешение на друга държава-членка. В този случай последната държава-членка е компетентна за разглеждането на молбите за международна закрила. Когато държава-членка предварително се допита до централния орган на друга държава-членка, по-специално от съображения за сигурност, отговорът на последната не се счита за писмено разрешение по смисъла на настоящата разпоредба.
3. Когато търсещият убежище притежава повече от един валиден документ за пребиваване или виза, издадени от различни държави-членки, компетентността за разглеждането на молбата за международна закрила се поема от държавите-членки в следния ред:
 - a) държавата-членка, която е издала документа за пребиваване, даващ право на най-дълъг срок на пребиваване или — когато сроковете на валидност са идентични — държавите-членки, които са издали документа за пребиваване с най-късна дата на изтичане на валидността;
 - б) държавата-членка, която е издала визата с най-късна дата на изтичане на валидността, когато различните визи са от един и същ вид;

- b) когато визите са от различни видове, държавите-членки, които са издали визата с най-дълъг срок на валидност, или, когато сроковете на валидност са идентични, държавите-членки, които са издали визата с най-късна дата на изтичане на валидността.
4. Когато търсещият убежище притежава само един или няколко документа за пребиваване, чиято валидност е изтекла по-малко от две години преди това или една или няколко визи, чиято валидност е изтекла по-малко от шест месеца преди това и които на практика са му позволили да влезе на територията на държава-членка, параграфи 1, 2 и 3 се прилагат дотогава, докато търсещият убежище не напусне територията на държавите-членки.

Когато търсещият убежище притежава един или няколко документа за пребиваване, чиято валидност е изтекла повече от две години преди това или една или няколко визи, чиято валидност е изтекла повече от шест месеца преди това и които на практика са му позволили да влезе на територията на държава-членка и ако той не е напуснал територията на държавите-членки, компетентна е държавата-членка, където е подадена молбата за международна закрила.

5. Обстоятелството, че документът за пребиваване или визата е издаден/а на основата на лъжлива или присвоена чужда самоличност или след представяне на документи с невярно съдържание, или на подправени или невалидни документи, не е пречка компетентността да се вмени на държавата-членка, която го/я е издала. Независимо от това, държавата-членка, която издава документа за пребиваване или визата, не е компетентна, ако може да установи, че е налице измама, извършена след като документът или визата е бил/а издаден/а.

Член 14 Влизане и/или пребиваване

1. Когато се установи, въз основа на преки или косвени доказателства, така както са описани в двата списъка по член 22, параграф 3 *от настоящия регламент*, включително данни, предвидени в глава III от Регламент (EO) № .../... [за създаване на система „ЕВРОДАК“ за сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Регламент (ЕО) № .../... за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство], че търсещо убежище лице незаконно е пресякло по суща, по море или по въздух границата на държава-членка, в която е влязло, идвайки от трета държава, тази държава-членка е компетентна за разглеждането на молбите за международна закрила. Тази отговорност отпада 12 месеца след датата на нелегално пресичане на границата.
2. Когато държава-членка не може или повече не може да носи отговорност в съответствие с параграф 1 и когато се установи, въз основа на преки или косвени доказателства, така както са описани в двата списъка по член 22, параграф 3, че търсещият убежище — който е влязъл незаконно на територията на държавите-членки или чиито обстоятелства на влизане на тази територия не могат да бъдат установени — продължително време е живял в държава-членка в течение на поне пет месеца преди подаването на молбата за международна закрила, тази държава-

членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила.

Ако търсещият убежище е живял в различни държави-членки в течение на периоди от поне пет месеца, държавата-членка на последното пребиваване е компетентна за разглеждането на молбите за международна закрила.

Член 15 Безвизово влизане

1. Ако гражданин на трета *държава* или лице без гражданство влезе на територията на държава-членка, където е освободен от задължението да има виза, тази държава-членка отговаря за разглеждането на молбата му за международна закрила .
2. Принципът, съдържащ се в параграф 1, не се прилага, ако гражданинът на трета *държава* или лице без гражданство подаде молбата си за международна закрила в друга държава-членка, където също е освободен от задължението да има виза за влизане на нейна територия. В този случай *тази друга държава-членка* е компетентна за разглеждането на молбите за международна закрила.

Член 16 Молба, подадена в международна транзитна зона на летище

Когато молбата за международна закрила е направена в международна транзитна зона на летище на държава-членка от гражданин на трета *държава* или лице без гражданство , тази държава-членка е компетентна за разглеждането на молбата.

ГЛАВА IV

Дискреционни клаузи

Член 17 Дискреционни клаузи

1. Чрез derogация от член 3, параграф 1 всяка държава-членка може, особено въз основа на хуманитарни и състрадателни съображения, да вземе решение да разгледа молба за международна закрила, която е подадена до нея от гражданин на трета държава или лице без гражданство, дори ако подобно разглеждане не спада към нейните отговорности съгласно критериите, изложени в настоящия регламент , при условие че кандидатът даде своето съгласие за това.

В този случай въпросната държава-членка става държава-членка, компетентна по смисъла на настоящия регламент и изпълнява задълженията, свързвани с тази отговорност. В зависимост от конкретния случай, тя информира първоначално компетентната държава-членка, държавата-членка, водеща процедурата за определяне на компетентната държава-членка или държавата-членка, която е била

помолена да поеме отговорността за или да върне търсещия убежище , като използва електронната комуникационна мрежа „DubliNet“, създадена съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1560/2003.

Държавата-членка, която е компетентна в съответствие с настоящия параграф, посочва незабавно в „ЕВРОДАК“, че е приела да бъде компетентна съгласно член 6, параграф 3 от Регламент (ЕО) № .../... [за създаване на система „ЕВРОДАК“ за сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Регламент (ЕО) № .../... за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство].

2. Държавата-членка, в която е подадена молбата за международна закрила и която се занимава с процеса по определянето на компетентната държава-членка, или компетентната държава-членка, могат по всяко време да поискат от друга държава-членка да поеме отговорност за търсещ убежище с цел да бъдат събрани заедно членовете на едно и също семейство, както и други роднини , от хуманитарни подбуди, основаващи се по-специално на съображения от семеен или културен характер, дори когато тази друга държава-членка не е компетентна съгласно критериите, посочени в членове 8 до 12]. Заинтересованите лица са длъжни да изразят дадат съгласието си за това в писмена форма.

Искането за поемане на отговорността съдържа всички елементи, с които разполага молещата държава-членка, за да се даде възможност на замолената държава-членка да оцени ситуацията.

Замолената държава-членка извършва всички необходими проверки , за да обоснове посочените хуманитарни съображения, и взема решение по искането до два месеца от датата, на която е получено искането. Решение, с което искането се отхвърля, посочва причините, на което то се основава.

Ако замолената държава уважи искането, компетентността за разглеждането на молбите преминава върху нея.

ГЛАВА V

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА КОМПЕТЕНТНАТА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Член 18

Задължения на компетентната държава-членка

1. Държавата-членка, компетентна за разглеждането на молбите за международна закрила по смисъла на настоящия регламент, е длъжна:
 - a) да поеме, при условията, предвидени в членове 21, 22 и 28, отговорността за търсещо убежище лице, което е подало молба в друга държава-членка;
 - b) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24 и 28, търсещо

убежище лице, чиято молба е в процес на разглеждане и което е подало молба в друга държава-членка или което се намира на територията на друга държава-членка без документ за пребиваване;

- в) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24 и 28, търсещо убежище лице, което е оттеглило молбата си в процес на разглеждане и е подало молба в друга държава-членка;
 - г) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24 и 28, гражданин на трета държава или лице без гражданство, чиято молба е била отхвърлена и който е подал молба в друга държава-членка или който се намира на територията на друга държава-членка без документ за пребиваване.
2. Компетентната държава-членка || при всички обстоятелства, посочени в параграф 1, буква а) до буква г), *проверява* или *завършива* разглеждането на молбите за международна закрила, подадени от търсещия убежище, по смисъла на член 2, буква г). Когато компетентната държава-членка е преустановила разглеждането на молба след оттеглянето ѝ от търсещия убежище, тя следва да отмени това решение и да довърши разглеждането на молбата по смисъла на член 2, буква г).

Член 19 Преустановяване на компетентност

1. Ако държава-членка издаде документ за пребиваване на името на търсещия убежище, задълженията по член 18, параграф 1 преминават върху тази държава-членка.
2. Задълженията по член 18, параграф 1 отпадат, ако държавата-членка, компетентна за разглеждането на молбата, от която е поискано да поеме отговорност за търсещия убежище или за друго лице или да го приеме обратно, както е посочено в член 18, параграф 1, буква г), е в състояние да установи, че въпросното лице е напуснало територията на държавите-членки от най-малко три месеца, освен ако въпросното лице притежава валиден документ за пребиваване, издаден от компетентната държава-членка.

Молба, подадена след такова отсъствие, се счита за нова молба и дава началото на нова процедура за определяне на компетентната държава-членка.

3. Задълженията по член 18, параграф 1, букви в) и г) отпадат, когато държавата-членка, компетентна за разглеждането на молбите, когато от нея е поискано да приеме обратно търсещ убежище или друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква г), е в състояние да установи, че въпросното лице е напуснало територията на държавите-членки по силата на решение за връщане или че след оттеглянето или отхвърлянето на молбата е издадена заповед за принудително отвеждане.

Молба, подадена след ефективно принудително отвеждане, се счита за нова молба и дава началото на нова процедура за определяне на компетентната държава-членка.

ГЛАВА VI

ПРОЦЕДУРИ ЗА ПОЕМАНЕ НА ОТГОВОРНОСТ И ОБРАТНО ПРИЕМАНЕ

Раздел

Започване на процедурата

Член 20

Започване на процедурата

1. Процедурата за определяне на държавата-членка, която е компетентна по смисъла на настоящия регламент, започва веднага, след като за първи път бъде подадена молба за международна закрила пред държава-членка.
2. Молбата за международна закрила се счита за подадена, след като до компетентните органи на заинтересованата държава-членка достигне формуляр, подаден от кандидата за убежище или доклад, изготвен от компетентните органи. В случай че не е подадена писмена молба, интервалът между молбата за намерение и изготвянето на доклада трябва да бъде възможно най-кратък.
3. За целите на настоящия регламент положението на малолетно или непълнолетно лице, което придружава търсещия убежище и отговаря на определението за член на семейството, съдържащо се в член 2, *подточка (i)*, е неразделна част от това на неговия родител или настойник и спада към отговорностите на държавата-членка, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила на този родител или настойник дори ако малолетното или непълнолетно лице в индивидуален план не се явява лице, търсещо убежище, при условие че това е в негов най-добър интерес. По същия начин се третират деца, родени след пристигането на търсещия убежище на територията на държавите-членки, без да е необходимо да започне ново производство за поемане на отговорността за тях.
4. В случай че до компетентните органи на държава-членка е подадена молба за международна закрила от молител, който е на територията на друга държава-членка, определянето на компетентната държава-членка се прави от държавата-членка, на чиято територия се намира търсещият убежище. Последната държава-членка се информира незабавно от държавата-членка, която е получила молбите, и в този случай за целите на настоящия регламент се разглежда като държавата-членка, пред която е подадена молбата за международна закрила.

Търсещият убежище *бивам информиран* писмено за този трансфер и за датата, на която е станал той.

5. Търсещият убежище, който се намира в друга държава-членка, *където подава* || молба за международна закрила, след като оттегли първата си молба, подадена от него в друга държава-членка по време на процедура за определяне на компетентната държава-членка, се връща обратно, при условията, изложени в членове 23, 24 и 28, от държавата-членка, пред която първоначално е била подадена молбата за международна закрила, с цел за приключи процедурата за определяне на държавата-членка, компетентна за разглеждане на молбите за международна закрила.

Това задължение отпада в случаите, в които държавата-членка, помолена да приключи процеса по определянето на компетентната държава-членка, е в състояние да установи, че търсещият убежище междувременно е напуснал *територията* на

държавите-членки за срок, не по-малък от три месеца, или е получил документ за пребиваване от друга държава-членка.

Молба, подадена след подобно отсъствие, се счита за нова молба и дава началото на нова процедура за определяне на компетентната държава-членка.

Раздел II

Процедури по исканията за поемане на отговорност

Член 21

Подаване на искане за поемане на отговорност

- Когато държава-членка, пред която е била подадена молба за международна закрила, прецени, че друга държава-членка е компетентна за разглеждането на молбите, тя може възможно най-бързо и при всички случаи в тримесечен срок от датата, на която молбата е било подадена по смисъла на член 20, параграф 2, да се обърне към другата държава-членка с искане да поеме отговорността за търсещия убежище.

Ако искането за поемане на отговорността за търсещо убежище лице не е отправено в рамките на този тримесечен срок, компетентността за разглеждането на молбите за международна закрила ще се носи от държавата-членка, в която е била подадена молбата.

- Молещата държава-членка може да поиска спешен отговор в случаите, когато молбата за международна закрила е била подадена след отказ за влизане или оставане, след арестуване заради незаконно пребиваване или след връчване или изпълнение на заповед за принудително отвеждане и/или когато търсещият убежище е задържан в ареста.

В искането се посочват причините, обуславящи необходимостта от спешен отговор, и срокът, в който се очаква отговор. Този срок е от минимум една седмица.

- И в двата случая искането за поемане на отговорността от друга държава-членка се прави чрез представяне на стандартен формуляр, като то включва преките или косвени доказателства, така както са описани в двата списъка по член 22, параграф 3, и/или останалите реквизити на декларацията на търсещия убежище, даващи възможност на компетентните органи на замолената държава-членка да проверят, дали тя е компетентна на основата на критериите, посочени в настоящия регламент.

Правилата за преките и косвени доказателства и тяхното тълкуване, както и за подготовката и реда за предаване на исканията, се приемат в съответствие с процедурата *по регулиране, посочена в член 41*, параграф 2.

Член 22

Отговор на искане за поемане на отговорност

- Замолената държава-членка извършва необходимата проверка и се произнася по

искането за поемане на отговорността за търсещо убежище лице в двумесечен срок от датата, на която е получено искането.

2. В рамките на процедурата за определяне на държавата-членка, компетентна за разглеждането на молбите за международна закрила, предвидена в настоящия регламент, се използват преки и косвени доказателства.
3. В съответствие с процедурата по *регулиране, посочена в член 41*, параграф 2 се съставят и периодически се ревизират два списъка, в които се посочват преките и косвените доказателства в съответствие със следните критерии:
 - a) Преки доказателства:
 - i) Става дума за формални доказателства, които определят компетентността по силата на настоящия регламент, до момента, в който те не бъдат оборени с доказателства в подкрепа на противното.
 - ii) Държавите-членки предоставят на комитета по член 41 образци на различните видове административни документи в съответствие с типологията, установена в списъка на формалните доказателства.
 - b) Косвени доказателства:
 - i) Става дума за индикативни елементи, които, макар и да са оборими, могат да бъдат достатъчни в определени случаи, в зависимост от приданата им доказателствена сила;
 - ii) Тяхната доказателствена сила във връзка с компетентността за разглеждането на молбите за международна закрила се оценява за всеки случай поотделно.
4. Изискването на доказателства не бива да надхвърля необходимото за правилното прилагане на настоящия регламент.
5. При липса на формално доказателство замолената държава-членка признава компетентността си, ако косвените доказателства са логически последователни, могат да бъдат проверени и са достатъчно подробни, за да се установи компетентността.
6. Ако молещата държава-членка е помолила за спешни действия, в съответствие с разпоредбите на член 21, параграф 2, замолената държава-членка прави всичко необходимо за да спази поискания срок. По изключение, когато може да се докаже, че разглеждането на молбите за поемане закрилата на търсещо убежище лице е особено сложна задача, замолената държава-членка може да даде своя отговор след поискания срок, но при всички обстоятелства в рамките на един месец. В този случай замолената държава-членка трябва да информира молещата държава-членка за решението си да отложи отговора, в рамките на първоначално поискания срок.
7. Бездействието в рамките на двумесечния срок по параграф 1 и едномесечният срок по параграф 6 е равностойно на приемане на искането и влече след себе си задължението за поемане на отговорността за лицето, включително задължението да осигури подходяща организация на приемането му.

Раздел III

Процедури за исканията за обратно приемане

Член 23

Подаване на искане за обратно приемане

1. Когато държава-членка, в която е била подадена втора молба за международна закрила или на чиято територия се намира без документ за пребиваване търсещ убежище или друго лице по силата на член 18, параграф 1, буква г), счита друга държава-членка за компетентна, в съответствие с член 20, параграф 5 и член 18, параграф 1, букви б) , в) и г) тя може да помоли въпросната друга държава-членка да приеме обратно това лице.
2. В случай на повторна молба за международна закрила, искането за приемане обратно на въпросното лице се изготвя възможно най-бързо и във всички случаи до **един месец** след получаването на резултата от „ЕВРОДАК“, както е посочено в член 6, параграф 6 от Регламент (EO) № .../... [за създаване на система „ЕВРОДАК“ за сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Регламент (EO) № .../... за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство].

Ако искането за обратно приемане на търсещия убежище, който е подал повторна молба за международна закрила, се основава не на информацията, получена от системата на „ЕВРОДАК“, а на други доказателства, то се изпраща на замолената държава-членка до три месеца от датата, на която молбата за международна закрила е била подадена по смисъла на член 20, параграф 2.

3. Когато не съществува повторна молба за международна закрила и в случай че молещата държава-членка реши да проведе търсене в системата на „ЕВРОДАК“ в съответствие с член 13 от Регламент (EO) № .../... [за създаване на система „ЕВРОДАК“ за сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Регламент (EO) № .../... за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство], искането за приемането обратно на въпросното лице се прави възможно най-бързо, но във всички случаи до **един месец** след получаването на резултата от ЕВРОДАК съгласно член 13, параграф 4 от същия регламент.

Ако искането за приемането обратно на засегнатото лице се основава на доказателства, които не са получени от системата „ЕВРОДАК“, то се изпраща на замолената държава-членка до три месеца от датата, на която молещата държава-членка получи информация, че друга държава-членка би могла да е компетентна за въпросното лице.

4. Когато искането за приемането обратно на търсещ убежище или на друго лице

съгласно член 18, параграф 1, буква г) не е направено в сроковете, посочени в параграфи 2 и 3 от настоящия член, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила е държавата-членка, в която молбата е подадена впоследствие или на чиято територия се намира лицето без документ за пребиваване.

5. Искането за обратно приемане на търсещия убежище или за друго лице съгласно член 18, параграф 1, буква г) се прави чрез стандартен формулар и като се добавят преки или косвени доказателства и/или съответни цитати от изказванията на лицето, което позволява на компетентните органи на замолената държава-членка да провери дали тя е компетентна.

Правилата за преките и косвени доказателства и тяхното тълкуване, както и за подготовката и реда за предаване на исканията, се приемат в съответствие с процедурата *по регулиране, посочена в член 41*, параграф 2.

Член 24

Отговор на искане за обратно приемане

1. Замолената държава-членка е длъжна да направи необходимите проверки и да оповести решението си относно искането за обратно приемане на засегнатото лице възможно най-бързо и във всеки случай не по-късно от един месец от датата, на която е получено искането. Когато искането се основава на данни, извлечени от системата „ЕВРОДАК“, този срок се намалява на две седмици.
2. При бездействие в рамките на едномесечния или двуседмичния срок по параграф 1 искането се счита за прието и предполага задължението да поеме обратно отговорността за въпросното лице включително за подходяща организация на приемането му.

Раздел IV

Процедурни гаранции

Член 25

Уведомление за решение за прехвърляне

1. Когато замолената държава-членка се съгласи да поеме отговорността или да приеме обратно търсещ убежище или друго лице съгласно член 18, параграф 1, буква г), молещата държава-членка, информира засегнатото лице за решението да го предаде на компетентната държава-членка и, където това е необходимо, че тя няма да разглежда неговата молба за международна закрила. Това уведомление се прави писмено, на език, който **кандидатът** || разбира или се предполага, че разбира, в рамките на не повече от петнайсет работни дни от датата на получаване на отговора от замолената държава-членка.
2. Решението по параграф 1 трябва да съдържа мотивите, на които се основава, включително описание на основните етапи на процедурата, предхождаща

решението. То съдържа информация относно съществуващите средства за правна защита и сроковете за използването на подобни средства, както и информация за лицата или органите, които биха могли да предоставят на лицето специализирана правна помощ и/или услуги по представителство. В него се указва срокът за осъществяване на прехвърлянето, като при нужда съдържа информация за мястото, където, и датата, на която засегнатото лице трябва да се яви, ако пътува до компетентната държава-членка със собствени средства. Сроковете, в които следва да се извърши прехвърлянето, се определят така, че на лицето да се предостави приемлив период от време за търсенето на правна защита в съответствие с член 26.

Член 26

Правна защита

1. Търсещият убежище или друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква г), имат право на ефективна правна защита под формата на право на обжалване или на преразглеждане пред съд или трибунал на решението за прехвърляне съгласно член 25 по отношение на неговите правните и фактическите основания.
2. Държавите-членки осигуряват приемлив период от време, в рамките на който засегнатото лице може да упражни правото си на ефективна правна защита съгласно параграф 1.

Този срок не може да бъде по-кратък от 10 работни дни, считано от датата на уведомлението, посочено в член 25, параграф 1.

3. В случай на обжалване или преразглеждане на решението за прехвърляне, посочено в член 25, органът съгласно параграф 1 на настоящия член взема решение **по искане на засегнатото лице или, при липса на такова искане, служебно** дали въпросното лице може да остане на територията на въпросната държава-членка в изчакване на изхода от **неговата жалба или молба за преразглеждане**. Това решение се взема в най-кратък срок, но във всички случаи не по-късно от **пет** работни дни от датата на подаване на жалбата или на **молбата за преразглеждане**.
4. Прехвърляне не може да бъде осъществено преди да бъде взето решението, посочено в параграф 3. В решението, с което на засегнатото лице не се разрешава да остане на територията на въпросната държавата-членка в изчакване на изхода от **неговата жалба или молба за преразглеждане**, следва да се посочат причините, на което то се основава.
5. Държавите-членки гарантират на засегнатото лице достъп до правна помощ и/или представителство, а когато това се налага, и до езикова помощ.
6. **При искане за това** държавите-членки гарантират **необходимата** безплатна правна помощ и/или представителство на засегнатото лице **в съответствие с член 15, параграфи 3-6 от Директива 2005/85/EО.**

Процедурите за достъп до правна помощ и/или представителство се определят в националното законодателство.

Раздел V

Задържане с цел прехвърляне

Член 27 Задържане

1. Държавите-членки не могат да задържат лице единствено поради това, че то търси международна закрила в съответствие с Директива 2005/85/EO.
2. Без да засяга член 8, параграф 2 от Директива .../.../EO [относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица, търсещи убежище], когато това е необходимо и на основата на индивидуална оценка във всеки определен случай ||, държавите-членки биха могли да задържат търсещо убежище лице или друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква г) от настоящия член, което е обект на решение за прехвърляне в компетентната държава-членка **в място, което не е за задържане, единствено ако други по-малко принудителни мерки не са били ефективни**, само ако съществува || риск лицето да се укрие.
3. За целите на параграф 2 при оценката на прилагането на други мерки, които са в по-малка степен принудителни, държавите-членки вземат под внимание алтернативни мерки на задържането, като например периодично явяване пред съответните органи, внасяне на финансова гаранция, задължение за пребиваване на определено място или други мерки, като така се предотвратява рисъкът от укриване.
4. Задържане съгласно параграф 2 може да се приложи само от момента, в който засегнатото лице е уведомено относно решението за прехвърляне в компетентната държава-членка съгласно член 25, до момента на прехвърлянето на лицето в компетентната държава-членка.
5. Задържането съгласно параграф 2 се налага за възможно най-кратък период от време. Неговата продължителност не може да надвишава период, който с основание може да се смята за необходим за извършването на необходимите административни процедури за осъществяването на трансфера.
6. Разпореждането за задържането съгласно параграф 2 е в правомощията на съдебните органи. В специни случаи то може да бъде разпоредено от административни органи, в който случай заповедта за задържане трябва да бъде потвърдена от съдебните органи до || 72 часа от началото на задържането. Ако съдебните органи установят, че задържането противоречи на закона, засегнатото лице трябва незабавно да бъде освободено.
7. Заповедта за задържането съгласно параграф 2 е в писмен вид и съдържа фактически и правни основания, като по-конкретно в нея се уточняват причините, поради които се смята, че съществува || риск въпросното лице да се укрие, както и продължителността на неговото задържане.

Задържаните лица незабавно биват информирани за основанията за задържането, фиксираната продължителност на задържането и процедурите, посочени в националното право, за оспорване на нареждането за задържане на език, || който || те разбират или се предполага, че разбират.

8. Във всеки случай на задържане по параграф 2 задържането се преразглежда от правен орган на подходящи интервали от време при поискване от засегнатото лице или *служебно*. Задържането не може да бъде удължавано без основание.

9. Държавите-членки осигуряват достъп до правна помощ и/или представителство в случаите на задържане в съответствие с параграф 2, които са бесплатни в случаите, когато лицето не може да заплати свързаните с тях разходи.

Процедурите за достъп до правна помощ и/или представителство в тези случаи се определят в националното законодателство.

10. Малолетни или непълнолетни лица не могат да бъдат задържани, освен ако това не е в течен най-добър интерес, както е посочено в *член 6, параграф 3* от настоящия регламент, и в съответствие с резултатите от индивидуална проверка на тяхната ситуация съгласно член 11, параграф 5 от Директива .../.../EO [относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица, търсещи убежище].

11. Непридружаваните малолетни или непълнолетни лица не могат да бъдат задържани при никакви обстоятелства.

12. Държавите-членки гарантират на търсещите убежище лица, задържани в съответствие с този член, същото равнище на условия на приемане като тези, посочени по-конкретно в член 10 и 11 от Директива .../.../EO [относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица, търсещи убежище].

Раздел V

Прехвърляния

Член 28

Условия и срокове

1. Предаването на търсещия убежище или на друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква г) от молещата държавата-членка на компетентната държава-членка се осъществява в съответствие с националното право на молещата държава-членка след съгласуване между заинтересованите държави-членки, веднага щом това бъде възможно в практически план и най-късно в шестмесечен срок от приемането на искането от друга държава-членка да поеме отговорност или да приеме обратно въпросното лице или на *окончателното решение по жалбата или по молбата за преразглеждане* в случай че в съответствие с член 26, параграф 3 е *постановен* сuspendиращ ефект.

Ако е необходимо, търсещият убежище се снабдява от молещата държава-членка с временно удостоверение по образец, приет в съответствие с процедурата *по регулиране, посочена в член 41*, параграф 2.

Компетентната държава-членка информира молещата държава-членка според конкретния случай за благополучното пристигане на засегнатото лице или за това, че то не се е явило в указания срок.

2. Ако прехвърлянето не е извършено в шестмесечния срок, компетентната държава-

членка се освобождава от своите задължения за поемане на отговорност или приемане обратно на засегнатото лице и в такъв случай отговорността се прехвърля върху молещата държава-членка. Този срок може да бъде удължен максимум до една година, ако прехвърлянето не е могло да бъде извършено поради това че засегнатото лице се намира в затвор или максимум до осемнадесет месеца, ако засегнатото лице се укрие.

3. Ако дадено лице е прехвърлено по погрешка или ако решението за прехвърляне е отменено в следствие на обжалване, след като прехвърлянето е било извършено, държавата-членка, извършила прехвърлянето, *трябва* бързо да приеме обратно лицето.
4. Комисията може да приеме допълнителни правила за осъществяването на прехвърляния. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент *чрез допълването му*, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в *член 41*, параграф 3.

Член 29

Разходи по прехвърлянията

1. Разходите, необходими за прехвърлянето на търсещ убежище или на друго лице, посочено в *член 18*, параграф 1, буква г), в компетентната държава-членка, се поемат от държавата-членка, осъществяваща прехвърлянето.
2. Когато засегнатото лице трябва да бъде изпратено обратно в държавата-членка вследствие на прехвърляне по погрешка или на решение за прехвърляне, което е било отменено след обжалване, след като прехвърлянето е било осъществено, държавата-членка, осъществила първоначалното прехвърляне, поема разходите по прехвърлянето на въпросното лице обратно на нейната територия.
3. От лицата, които подлежат на прехвърляне по силата на настоящия регламент, не се изисква да заплатят разходите за подобни прехвърляния.
4. В съответствие с процедурата *по регулиране*, посочена в *член 41*, параграф 2 могат да бъдат приети допълнителни правила, свързани със задължението на държавата-членка, извършваща прехвърлянето, да поеме разходите по прехвърлянията.

Член 30

Обмен на съответна информация преди извършване на прехвърляния

1. Във всички случаи на прехвърляния изпращащата държава-членка информира приемащата държава-членка за това дали лицето е в състояние да бъде прехвърлено. Само лица, които са в състояние да бъдат прехвърлени, могат да бъдат прехвърлени.
2. Държавата-членка, извършваща прехвърлянето, предоставя на компетентната държава-членка тези лични данни на лицето, подлежащо на прехвърляне, които са необходими, уместни и в разумен обем и които имат за единствена цел да гарантират, че компетентните в областта на предоставянето на убежище органи в компетентната държава-членка са в състояние да предоставят на търсещия убежище

адекватна подкрепа, включително необходимите медицински грижи, и да осигурят приемственост в защитата и правата, предоставени по силата на настоящия регламент и на Директива .../.../ЕО [относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица, търсещи убежище]. Тази информация се предоставя на ранен етап, но най-късно седем работни дни преди да се извърши прехвърлянето, освен когато държавата-членка получи тази информация на по-късен етап.

3. По-конкретно държавите-членки обменят следната информация:
 - а) данни за връзка с членове на семейството или други роднини в приемащата държава-членка, в зависимост от конкретния случай;
 - б) при малолетни или непълнолетни лица, информация относно тяхното равнище на образование;
 - в) информация относно възрастта на търсещия убежище;
 - г) всяаква друга информация, която изпращащата държава-членка счита за съществена с оглед на защитата на правата и специалните нужди на въпросното търсещо убежище лице.
4. Държавата-членка, извършваща прехвърлянето, предоставя информация относно всички специални нужди на търсещия убежище, който е обект на прехвърляне, включваща в някои случаи информация относно неговото физическо и психическо здравословно състояние. Това се прави единствено с цел да бъдат предоставени медицински грижи или лечение, особено в случаите, касаещи лицата с увреждания, възрастни хора, бременни жени, малолетни или непълнолетни лица и лица, които са били жертва на изтезание, изнасилване или на друга сериозна форма на психологично, физическо или сексуално насилие. Комpetентната държава-членка гарантира, че към тези специални нужди ще бъде подхдено адекватно, и особено по отношение на жизненоважни медицински грижи, от които лицата биха могли да се нуждаят.
5. Цялата информация, посочена в параграф 4, се предоставя от изпращащата на компетентната държава-членка само след изричното съгласие от страна на търсещия убежище и/или на негов представител или когато това е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважни интереси на лицето или на друго лице в случаите, в които то е физически или юридически неспособно да даде съгласието си. След като прехвърлянето е извършено, изпращащата държава-членка заличава тази информация незабавно.
6. Обработката на лична здравна информация се извършва само от медицинско лице, което съгласно националното законодателство или правилата, въведени от националните компетентни органи, е поело задължението да пази *лекарска тайна*, или от друго лице с подобно задължение за пазене на тайна. Тези медицински лица и лицата, получаващи и обработващи тази информация, получават подходящо медицинско обучение, както и обучение, свързано с подходяща обработка на чувствителни лични медицински данни.
7. Обменът на информация съгласно този член се осъществява само между органите, за които Комисията е уведомена в съответствие с член 34 от настоящия регламент и като се използва електронната комуникационна мрежа „*DubliNet*“ ||. Органите, за които Комисията е уведомена в съответствие с член 34 от настоящия регламент,

уточняват също така медицинските лица, които имат право да обработват информацията, посочена в параграф 4 от настоящия член. Обменената информация се използва само за целите, посочени в параграфи 2 и 4 от този член.

8. С цел да се улесни обменът на информация между държавите-членки в съответствие с процедурата *по регулиране*, посочена в член 41, параграф 2, се приема стандартен формуляр за прехвърлянето на изискваните по силата на този член данни.
9. Правилата, посочени в член 33, параграфи от 8-12, се прилагат за обмена на информация, посочен в този член.

Член 31 *Начин на осъществяване на прехвърляния*

1. *Държавата-членка, която осъществява прехвърлянето, насищава доброволните прехвърляния, като предоставя на търсещия убежище подходяща информация.*
2. *Ако прехвърлянията в компетентната държава-членки се осъществяват чрез контролирано напускане или под конвой, държавите-членки гарантират, че те се извършват по хуманен начин и при пълно засичане на основните права и човешкото достойнство.*

Раздел VII

Временно преустановяване на прехвърляния

Член 32

Временно преустановяване на прехвърляния

1. Когато компетентната държава-членка е изправена пред особено неотложна ситуация, която *представлява особено голяма тежест* върху нейния капацитет на приемане, нейната система за предоставяне на убежище или инфраструктура, и когато прехвърлянето по силата на настоящия регламент на търсещи международна закрила лица би могло да увеличи този натиск, съответната държава-членка може да поиска преустановяването на *такива* прехвърляния.

Искането се адресира до Комисията. То съдържа основанията, на които се базира, и включва по-конкретно:

- a) подробно описание на изключително наложителната ситуация, която поставя особено голям натиск върху капацитета на приемане, система за предоставяне на убежище или инфраструктурата на молещата държава-членка, включително и подходящи статистически данни и подкрепящи доказателства;
- b) обоснована прогноза на вероятното развитие на тази ситуация в краткосрочен план;

- в) обосновано обяснение на допълнителния натиск, с който биха били свързани прехвърлянията на търсещите международна закрила по силата на настоящия регламент за приемния капацитет, система за предоставяне на убежище или инфраструктурата на молещата държава-членка, включително съответни статистически данни или други подкрепящи доказателства.
- 2. Когато Комисията смята, че преобладаващите обстоятелства в една държава-членка биха могли да доведат до ниво на защита за търсещите международна закрила, което не съответства на изискванията на общностното право, и по-специално на Директива .../.../EO [относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица, търсещи убежище], Директива 2005/85/EO *и Директива 2004/83/EO*, в съответствие с процедурата, посочена в параграф 4, тя може да поиска преустановяването на всички прехвърляния съгласно настоящия регламент на търсещи убежище лица във въпросната държава-членка.
- 3. Когато държава-членка прояви загриженост, че преобладаващите обстоятелства в друга държава-членка биха могли да доведат до ниво на защита за търсещите международна закрила, което не съответства на изискванията на общностното право, и по-специално на Директива .../.../EO [относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица, търсещи убежище], Директива 2005/85/EO *и Директива 2004/83/EO*, тя може да поиска преустановяването на всички прехвърляния съгласно настоящия регламент на търсещи убежище лица във въпросната държава-членка.

Искането се адресира до Комисията. То съдържа основанията, на които се базира, и включва по-конкретно подробна информация относно ситуацията във въпросната държава-членка, като посочва евентуално неспазване на общностното законодателство, и по-конкретно на Директива .../.../EO [относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица, търсещи убежище], Директива 2005/85/EO *и Директива 2004/83/EO*.

- 4. След получаването на искането в съответствие с параграф 1 или параграф 3 или по своя собствена инициатива съгласно параграф 2 Комисията може да вземе решение за преустановяването на всички прехвърляния в съответствие с настоящия регламент на търсещи убежище във въпросната държава-членка. Подобно решение се взема в най-кратки срокове и най-късно един месец след получаването на искането. Решението за преустановяване на прехвърлянията посочва основанията, на които се базира, и по-конкретно включва:
 - а) проверка на всички съответни обстоятелства в държавата-членка, в която прехвърлянията биха могли да бъдат преустановени;
 - б) проверка на възможното влияние на преустановяването на прехвърлянията върху останалите държави-членки;
 - в) предложената дата, на която преустановяването на прехвърлянията влиза в сила;
 - г) всякакви специални условия, свързани с подобно преустановяване;
 - д) *мерки, критерии и графици, които трябва да се установят, за да се направи оценка на напредъка в справянето с обстоятелствата, представени в буква а).*

5. Комисията *нотифицира* Съвета и държавите-членки за решението да бъдат преустановени всички прехвърляния на търсещи убежище съгласно настоящия регламент във въпросната държава-членка. Всяка държава-членка може да отнесе решението на Комисията до Съвета в едномесечен срок от датата на уведомлението. Съветът може, с квалифицирано мнозинство, да вземе различно решение в срок до един месец от датата, на която е сезиран от дадена държава-членка.
6. След решението на Комисията за преустановяване на прехвърлянията в дадена държава-членка, другите държави-членки, в които се намират търсещите убежище, чиито прехвърляния са били преустановени, са компетентни за разглеждането на молбите за международна закрила от тези лица.

В решението за преустановяване на прехвърлянията в дадена държава-членка трябва да бъде надлежно взета под внимание нуждата да се осигури защитата на малолетните или непълнолетните лица и на целостта на семейството.

7. В решението за преустановяване на прехвърлянията съгласно параграф 1 се обосновава предоставянето на помощ за спешните мерки, посочени в член 5 от Решение № 573/2007/EО на Европейския парламент и на Съвета¹, след получаването на искане за помощ от тази държава-членка.
8. *Държавите-членки, посочени в параграфи 1-3, предприемат ефективни и своевременни мерки за справяне с положението, довело до временното преустановяване на прехвърлянията.*
9. Прехвърлянията могат да бъдат преустановени за период, който не надвишава шест месеца. Когато основанията за мерките остават в сила след изтичането на шест месеца, на основата на искане от засегнатата държава-членка, посочено в параграф 1, или по своя собствена инициатива, Комисията може да вземе решение за удължаване на прилагането на мерките с още шест месеца. *Прилагат се и разпоредбите на параграф 5.*
10. Настоящият член или части от него не могат да бъдат тълкувани от държавите-членки като възможност за дерогация от тяхното принципно задължение за вземането на всички необходими мерки с общ или специфичен характер за изпълнението на задълженията им, произтичащи от общностното законодателство в областта на политиката на убежище, и по-специално настоящия регламент, Директива .../.../EO [относно минималните норми за приемане в държавите-членки на лица, търсещи убежище] и Директива 2005/85/EO.
11. *По предложение на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, и като се действа в съответствие с процедурата, посочена в член 251 от Договора, се приемат задължителни за всички държави-членки инструменти, които имат за цел осигуряването на ефективна подкрепа на онези държави-членки, чиито национални системи са изправени пред специфичен и непропорционален натиск, дължащ се по-специално на тяхното географско или демографско положение. Тези инструменти влизат в сила не по-късно от 31 декември 2011 г. и при всички случаи предвиждат следното:*
 - a) *командироване на служители от други държави-членки под егидата на*

¹ ОВ L 144, 6.6.2007 г., стр. 1.

Европейската служба за подкрепа в областта на предоставянето на убежище, които оказват помощ на държавите-членки, изправени пред специфичен натиск и в които търсещите убежище не могат да се ползват с адекватни стандарти на закрила;

- б) *схема за преразпределение на лица, ползващи се с международна закрила, от държави-членки, изправени пред специфичен и непропорционален натиск към други държави-членки, при консултиране със Службата на Върховния комисар на ООН за бежанците, като същевременно се гарантира, че преразпределението следва задължителни, прозрачни и недвусмислени правила.*

12. *Настоящият член престава да се прилага с влизането в сила на инструментите, посочени в параграф 11, и във всички случаи най-късно на 31 декември 2011 г.*
13. *Като част от мониторинга и оценката, посочени в член 42, Комисията разглежда прилагането на настоящия член и докладва на Европейския парламент и на Съвета не по-късно от 30 юни 2011 г. В този доклад Комисията преценява дали е налице обоснована необходимост прилагането на настоящия член да бъде продължено след 31 декември 2011 г. Ако Комисията счита това за необходимо, тя внася предложение за такова удължаване до Европейския парламент и Съвета в съответствие с процедурата, установена в член 251 от Договора.*

ГЛАВА VII

АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 33

Обмен на информация

1. Всяка държава-членка съобщава на която и да било държава-членка, която поиска това, онези лични данни относно търсещия убежище, които са необходими, релевантни и в разумен обем, с оглед:
- определение на държавата-членка, компетентна за разглеждане на молбите за международна закрила;
 - разглеждане на молбите за международна закрила;
 - изпълнение на всяко задължение, произтичащо от настоящия регламент.
2. Информацията по параграф 1 може да обхваща само:
- лични данни на търсещия убежище, а където е необходимо и на членовете на неговото семейство (пълно име, а при нужда и фамилия преди брака; прякори или псевдоними; националност — настояща и предишна; дата и място на раждане);
 - документи за самоличност и пътни документи (номер, срок на валидност, дата на издаване, орган, издал документа, място на издаване и т.н.);

- в) друга информация, необходима за установяване самоличността на търсещия убежище, включително пръстови отпечатъци, които са обработени в съответствие с Регламент (ЕО) № .../... [за създаване на система „ЕВРОДАК“ за сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Регламент (ЕО) № .../... за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство];
- г) местата на пребиваване и изминатите маршрути;
- д) документи за пребиваване или визи, издадени от държава-членка;
- е) мястото, където е била подадена молбата;
- ж) датата, на която е била подадена която и да била предишна молба за международна закрила , датата, на която е била подадена настоящата молба, на какъв етап се намира производството и съдържанието на взетото решение, ако има такова.
3. Освен това, стига това да е необходимо за разглеждането на молбите за международна закрила , компетентната държава-членка може да поиска от друга държава-членка да я уведоми за мотивите, посочени от търсещия убежище в подкрепа на молбата му, а, при нужда и мотивите за всяко решение, взето по отношение на търсещия убежище. Държавата-членка може да откаже да отговори на отправеното към нея искане, ако съобщаването на подобна информация би могло да навреди на съществени интереси на държавите-членки или на закрилата на свободите и на основните права на засегнатото или други лица. При всички обстоятелства съобщаването на исканите сведения подлежи на писменото съгласие на търсещия международна закрила, получено от замолената държава-членка . В този случай търсещият убежище трябва да знае каква е информацията, за която дава съгласието си.
4. Всяко искане на информация се изпраща само в контекста на индивидуална молба за международна закрила. То се мотивира, а когато има за цел да се провери дали съществува критерий, който е в състояние да повлече след себе си компетентността на замолената държава-членка, посочва на кое непряко доказателство, включително релевантна информация от достоверни източници за пътищата и начините, по които търсещите убежище влизат на територията на държавите-членки, или на коя конкретна и подлежаща на проверка част от молбата на търсещия убежище се основава то. Понятно е, че подобна релевантна информация от достоверни източници сама по себе си не е достатъчна, за да се определи отговорността и компетентността на държава-членка по силата на настоящия регламент, но тя може да допринесе за оценяването на други указания, които са свързани с конкретното лице, което търси убежище.
5. Замолената държава-членка е длъжна да отговори в рамките на четири седмици. Всяко забавяне в предоставянето на отговор трябва да бъде надлежно обосновано. Ако в резултат на разследването, извършено от замолената държава-членка, която не е уважила наложения максимален срок, бъде получена информация, показваща, че тя е компетентна, тази държава-членка не може да приведе изтичането на срока, предвиден в член 21 и член 23, като причина за отказа си да се съобрази с искане за

поемане на отговорност или обратно приемане.

6. Обменът на информация се извършва по искане на държава-членка и може да стане само между органи, за чието посочване от всяка държава-членка е била уведомена Комисията в съответствие с *член 34*, параграф 1.
7. Обменената информация може да бъде използвана само за целите, предвидени в параграф 1. Във всяка отделна държава-членка подобна информация в зависимост от вида си и от правомощията на приемащия орган, може да бъде съобщена само на органите и съдилищата, на които са вменини функциите по:
 - a) определяне на държавата-членка, компетентна за разглеждане на молбите за международна закрила;
 - b) разглеждане на молбите за международна закрила;
 - c) изпълнение на всяко задължение, произтичащо от настоящия регламент.
8. Държавата-членка, която предава информацията, следи тя да е точна и актуализирана. Ако се окаже, че тази държава-членка е предала неточна информация или такава, която не би трябвало да бъде предадена, приемащите държави-членки се информират за това незабавно. Те са длъжни да коригират тази информация или да я изтрият.
9. Търсещият убежище има правото да бъде информиран по негово искане за всякакви касаещи го данни, които се обработват.

Ако той установи, че тази информация е била обработена в нарушение на настоящия регламент или на Директива 95/46/EО, по-специално защото е непълна или неточна, той има право да иска поправяне или заличаването ѝ.

Органът, който извършва поправянето или заличаването на данните, информира за това в зависимост от конкретния случай предаващата или приемащата тази информация държава-членка.

Търсещият убежище има право да предяди иск или да подаде жалба пред компетентните органи или съдилища на държавата-членка, която му е отказала право на достъп или право на поправка или заличаване на данни, отнасящи се до него.

10. Във всяка заинтересована държава-членка предаването или получаването на обменена информация се отбелзва в личното досие на всяко заинтересовано лице и/или в регистър.
11. Обменената информация се съхранява за срок не по-дълъг от онзи, който е необходим за целите, за които е обменена.
12. Ако данните не са обработени автоматично или не се съдържат, или не са предназначени да бъдат въведени във файл, всяка държава-членка предприема подходящи мерки, за да осигури спазването на настоящия член чрез ефективни средства за контрол.

Член 34
Компетентни органи и ресурси

1. Всяка държава-членка незабавно съобщава на Комисията конкретните органи, които са отговорни за изпълнението на задълженията по настоящия регламент както и всички евентуални промени, свързани с тях. Те следят тези органи да разполагат с нужните ресурси, за да изпълняват своите задачи, и по-специално, за да отговарят в предписаните срокове на искания за информация, искания за поемане на отговорността и искания за обратно приемане на лица, търсещи убежище.
2. Комисията публикува консолидиран списък на органите, посочени в параграф 1 в Официален вестник на Европейския съюз. Комисията публикува веднъж годишно актуализиран консолидиран списък, когато са налице изменения в него.
3. На органите, посочени в параграф 1, се осигурява необходимото обучение по прилагането на настоящия регламент.
4. Правилата, отнасящи се до въвеждането на обезопасени средства за предаване на данни по електронен път между упоменатите в параграф 1 органи за предаване на искания, отговори и всякаква писмена кореспонденция и с цел гарантиране автоматичното получаване от изпращащите на електронно потвърждение за доставянето им, се създават *в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 41*, параграф 2.

Член 35
Административни договорености

1. Държавите-членки могат да установяват помежду си на двустранна основа административни договорености във връзка с практическите детайли по изпълнението на настоящия регламент с цел да улеснят неговото прилагане и да повишат неговата ефективност. Тези договорености могат да имат за предмет:
 - a) обмен на служители за връзка;
 - б) опростяване на процедурите и скъсяване на сроковете за предаване и разглеждане на исканията за поемане на отговорността или за обратно приемане на търсещите убежище;
2. Договореностите по параграф 1 се съобщават на Комисията. Комисията дава одобрението си за договореностите по параграф 1, буква б) след като тя провери дали те не нарушават разпоредбите на настоящия регламент.

ГЛАВА VIII

Уреждане на спорове

Член 36
Уреждане на спорове

1. Когато държавите-членки не могат да решат някакъв спор или всеки друг въпрос, свързан с прилагането на настоящия регламент, те могат да прибегнат до процедурата за уреждане на спора, предвидена в параграф 2.
2. Процедурата за уреждане на спора се *започва* по искане на една от спорещите държави-членки до председателя на комитета, създаден по силата на член 41. Със съгласието си да използват процедурата за решаване на спорове въпросните държави-членки поемат задължение да се съобразят в най-голяма степен с предложеното решение.

Председателят на комитета назначава трима от нейните членове, представляващи три държави-членки, ненамесени в спора. Те получават по писмен път или устно аргументите на страните и след обсъждане и в рамките на един месец, а когато се налага след гласуване, правят предложение за решение.

Председателят на комитета или неговият заместник председателства обсъждането. Той има право да изрази своята позиция, но няма право на глас.

Независимо дали предложеното решение е прието или отхвърлено от страните по спора, то е окончателно и не подлежи на преразглеждане.

ГЛАВА IX

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 37 Санкции

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всяка злоупотреба с данни, обработени в съответствие с настоящия регламент, се наказва със санкции, включващи административни и/или наказателни санкции в съответствие с националното право, които са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 38 Преходни мерки

Когато молбата за убежище е била подадена след упоменатите в член 45, алинея втора обстоятелства, които са в състояние да повлекат след себе си компетентността на държава-членка по силата на настоящия регламент, се взимат под внимание дори ако предшестват тази дата, с изключение на упоменатите в член 14, параграф 2 обстоятелства.

Член 39 Изчисляване на сроковете

Сроковете, предвидени в настоящия регламент, се изчисляват по следния начин:

- a) ако даден срок, изразен в дни, седмици или месеци, трябва да се изчисли от момента, в който настъпва дадено събитие или се извършва дадено действие, денят, в който настъпи това явление или се извърши това действие, не се включва в този срок;
- б) даден срок, изразен в седмици или месеци, завършва с изтичането на деня, който, през последната седмица или месец, носи същото име или число, както денят, през който е настъпило събитието или е било извършено действието, от които следва да се отчита срокът. Ако в рамките на срок, изразен в месеци, денят, на който той трябва да изтече, не настъпва през последния месец, срокът завършва с изтичането на последния ден от този месец;
- в) в сроковете се включват съботните, неделните дни и официалните празници във всяка от заинтересованите държави-членки.

Член 40
Териториален обхват

По отношение на Френската република настоящият регламент се прилага само за нейната европейска територия.

Член 41
Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/EО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/EО, се определя на три месеца.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1-4 и член 7 от Решение 1999/468/EО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 42
Мониторинг и оценка

Най-късно три години след датата, упомената в член 45, *и без да се засяга член 32, параграф 13*, Комисията докладва пред Европейския парламент и пред Съвета за прилагането на настоящия регламент и при нужда предлага нужните изменения. Държавите-членки предават на Комисията всяка информация, която е подходяща за изготвянето на този доклад, най-късно шест месеца преди да изтече този срок.

След като представи посоченият доклад, Комисията се отчита пред Европейския парламент и пред Съвета за приложението на настоящия регламент едновременно с представянето на докладите си относно въвеждането на системата „ЕВРОДАК“, предвидени в член 28 от Регламент (ЕО) № .../... [за създаване на система „Евродак“ за

сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Регламент (ЕО) № .../... за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство].

Член 43
Статистика

Съгласно член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила¹ държавите-членки предоставят на Комисията (Евростат) статистически данни относно прилагането на настоящия регламент и на Регламент (ЕО) № 1560/2003.

Член 44
Отмяна

Регламент (ЕО) № 343/2003 се отменя.

Член 11, параграф 1 и членове 13, 14 и 17 от Регламент (ЕО) № 1560/2003 || се отменят.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 45
Влизане в сила и приложимост

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Той се прилага за молби за международна закрила, които са подадени след първия ден на шестия месец след влизането му в сила и, считано от тази дата, ще се прилага за всяко искане за поемане на отговорността или за обратно приемане на търсещи убежище лица, независимо от датата, на която е подадена молбата. Държавата-членка, която е компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, представена преди тази дата, се определя в съответствие с критериите, изложени в Регламент (ЕО) № 343/2003.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договора ||.

Съставено в ||

¹ ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 23.

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОТМЕНЕН РЕГЛАМЕНТ (ПОСОЧЕН В ЧЛЕН 44)

Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета

(OB L 50, 25.2.2003 г.)

Регламент (ЕО) № 1560/2003 на Комисията, само член 11, параграф 1 и членове 13, 14 и 17.

(OB L 222, 5.9.2003 г.)

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 343/2003	Настоящ регламент
Член 1	Член 1
Член 2, буква а)	Член 2, буква а)
Член 2, буква б)	заличава се
Член 2, буква в)	Член 2, буква б)
Член 2, буква г)	Член 2, буква в)
Член 2, буква д)	Член 2, буква г)
Член 2, буква е)	Член 2, буква д)
Член 2, буква ж)	Член 2, буква е)
-	Член 2, буква ж)
Член 2, букви от з) до к)	Член 2, букви от з) до к)
-	Член 2, буква л)
Член 3, параграф 1	Член 3, параграф 1
Член 3, параграф 2	Член 17, параграф 1

Член 3, параграф 3	Член 3, параграф 3
Член 3, параграф 4	Член 4, параграф 1, уводни думи член 4, параграф 1, букви от а) до ж)
-	Член 4, параграфи 2 и 3
-	Член 20, параграфи 1-5
Член 4, параграфи 1-5	Член 20, параграф 5, трета алинея
-	Член 5
-	Член 6
-	Член 7, параграф 1
Член 5, параграф 1	Член 7, параграф 2
Член 5, параграф 2	Член 7, параграф 3
-	Член 8, параграф 1
Член 6, <i>първа алинея</i>	Член 8, параграф 3
-	Член 8, параграф 4
Член 6, <i>втора алинея</i>	Член 9
Член 7	Член 10
Член 8	Член 13
Член 9	Член 14
Член 10	Член 15
Член 11	Член 16
Член 12	Член 3, параграф 2
Член 13	Член 12
Член 14	Член 17, параграф 2, първа алинея
Член 15, параграф 1	Член 11, параграф 1
Член 15, параграф 2	Член 8, параграф 2
Член 15, параграф 3	Член 17, параграф 2, четвърта алинея
Член 15, параграф 4	Член 8, параграф 5 и член 11, параграф 2
Член 15, параграф 5	

Член 16, параграф 1, буква а)	Член 18, параграф 1, буква а)
Член 16, параграф 1, буква б)	Член 18, параграф 2
Член 16, параграф 1, буква в)	Член 18, параграф 1, буква б)
Член 16, параграф 1, буква г)	Член 18, параграф 1, буква в)
Член 16, параграф 1, буква д)	Член 18, параграф 1, буква г)
Член 16, параграф 2	Член 19, параграф 1
Член 16, параграф 3	Член 19, параграф 2, първа алинея
-	Член 19, параграф 2, втора алинея
Член 16, параграф 4	Член 19, параграф 3
Член 17	Член 19, параграф 3, втора алинея
Член 18	Член 21
Член 19, параграф 1	Член 22
Член 19, параграф 2	Член 25, параграф 1
-	Член 25, параграфи 5 и член 26, параграф 1
Член 19, параграф 3	Член 26, параграфи 2-6
Член 19, параграф 4	Член 28, параграф 1
-	Член 28, параграф 2
Член 19, параграф 5	Член 28, параграф 3
Член 20, параграф 1, уводни думи	Член 28, параграф 4
-	Член 23, параграф 1
-	Член 23, параграф 2
-	Член 23, параграф 3
Член 20, параграф 1, буква а)	Член 23, параграф 4
Член 20, параграф 1, буква б)	Член 23, параграф 5, първа алинея
Член 20, параграф 1, буква в)	Член 24, параграф 1
Член 20, параграф 1, буква г)	Член 24, параграф 2
	Член 28, параграф 1, първа алинея

Член 20, параграф 1, буква д)	Член 25, параграфи 1 и 2, член 26, параграф 1, член 28, параграф 1, втора и трета алинея
Член 20, параграф 2	Член 28, параграф 2
Член 20, параграф 3	Член 23, параграф 5, втора алинея
Член 20, параграф 4	Член 28, параграф 4
-	Член 27
-	Член 29
-	Член 30
-	Член 32
Член 21, параграфи 1-9	Член 33, параграфи 1-9, първа до трета алинея
Член 21, параграфи 10-12	Член 33, параграф 9, четвърта алинея
Член 22, параграф 1	Член 33, параграфи 10-12
-	Член 34, параграф 1
-	Член 34, параграф 2
Член 22, параграф 2	Член 34, параграф 3
Член 23	Член 34, параграф 4
Член 24, параграф 1	Член 35
Член 24, параграф 2	заличава се
Член 24, параграф 3	Член 38
Член 25, параграф 1	заличава се
Член 25, параграф 2	Член 39
Член 26	заличава се
Член 27, параграфи 1 и 2	Член 40
Член 27, параграф 3	Член 41, параграфи 1 и 2
Член 28	заличава се
Член 29	Член 42
	Член 45

-	<i>Член 36</i>
-	<i>Член 37</i>
-	<i>Член 43</i>
-	<i>Член 44</i>
Регламент (ЕО) 1560/2003	Настоящ регламент
Член 11, параграф 1	Член 11, параграф 1
Член 13, параграф 1	Член 17, параграф 2, първа алинея
Член 13, параграф 2	Член 17, параграф 2, втора алинея
Член 13, параграф 3	Член 17, параграф 2, трета алинея
Член 13, параграф 4	Член 17, параграф 2, първа алинея
Член 14	<i>Член 36</i>
Член 17, параграф 1	Член 9, 10, член 17, параграф 2, първа алинея
Член 17, параграф 2	<i>Член 33</i> , параграф 3